

Q.K.
428
14

X2316710

Q. D. B. V.
ΠΥΛΑΣ ΑΙΔΟΥ
SIVE
PORTAS INFERORVM
EVETERVM POETARVM
MONIMENTIS ADVMBRAT
ET
LECTIONES EXTRAORDINARIAS
IX. KAL. OCTOBR. cI, I, CGXXV.
IN ILLVSTRI SCHOLA PORTENSI
RITE INSTITVENDAS
INDICAT
M. FRIDERIC. GOTTHILF. FREYTAG

NVMBVRGI,
TYPIS BALTHAS. BOSSOEGELII

* * *

Uamquam inferorum, qui veterum monumentis celebrantur, et crebris poetarum iactantur versibus, tam mira et insolens sit ratio, ut, quae de subterranea Plutonis regione, Homeri, (a) et Virgilii (b) carminibus prodita leguntur, teste (c) emunctae naris poeta:

Vix pueri credant, nisi qui nondum aere lavantur,

operam tamen haud inutiliter collocare videntur, qui, id sibi datum, arbitrantur, negotium, ut eiusmodi abstrusae antiquitatis particulam in lucem proferant, et aliorum oculis exponant. Nam praeterquam quod mortalium, si non omnium, at saltem sapientiorum, quem de animorum immortalitate illi habuerunt, sensum, hoc modo satis intelligimus; et ipsos animos, corporum vinculis solutos, vel praemii, vel poenae, ut rerum, in his terris gestarum, flagitauit conditio,

(2)

(a) L. XI. Odyss. 13. sq.

(b) L. VI. Aeneid. 263. sq. confer. Ouid. L. IV. Metamorph. 432.
Lucian. περὶ πενθετοῦ T. I. Opp. p. 784. edit. Basil.

(c) Iuuenal. Sat. II. 152.

tio, capaces fuisse habitos, facile animaduertimus; non parum sane utilitatis ex inferorum cognitione ad eos redundare videmus, qui sacris gentium inuestigandis, eruendisque sunt intenti, et veterum poetarum ad id ope vtuntur. Neque tamen nunc Aeneae exemplo, quod Virgilius (*d*) memoriae prodidit, per omnes inferorum recessus, curiosos circumferenius oculos; neque, quod doctum in Gallia virum (*e*) factissime recordamur, quid vera gentium historia ex inferorum sede sibi vindicet, quidue poetarum relinquendum sit ingenio, magnopere excutiens; sed eminus, et velut elonginquo constituti, inferorum modo portas intuebimur, atque ex antiquis monimentis illarum originem repetemus. Quandoquidem autem, vt inter omnes constat, vox ἀδεια diuersa apud Graecos significatione gaudet, et praeter Orcum, modo sepulcrum, modo ipsam mortem indicat; fieri proinde solet, vt non uno loco πύλαι ἀδεια, inferorum portae, ab antiquis scriptoribus positae, inueniantur.

(*d*) L. VI. Aeneid. l. c.

(*e*) Is est Furmontius, qui potiora de inferis apud poetas momenta eruit, et ad Aegyptiorum retulit historiam v. l' Histoire de l' Academie des Inscriptions et belles lettres T. III, p. 5. edit. Paris.

tur. Ut Homerum, luculentum illius rei tem-
nunc silentio praetereamus, Euripides (f)
ἔδεας σποτίσες τενεβρικοσας sedes, et αἴδας πύλας
inferorum portas coniungit, quas Apollonius,
(g) Argonauticorum scriptor

πύλας κοյ ἔδέθλια νυνός

portas, et sedes noctis

nominat. Quia in re, Graecorum scriptores He-
braeos imitati sunt, quibus nonnumquam שׁער
לִנְשׁ inferiorum portae, mortem, et sepulcrum
designant, qua ratione, septuaginta, ut vulgo
adpellantur, interpretes, isthaec verba per πύλας
Ἄδες (h) vertunt, et vel mortem ipsam, vel se-

)(3 pul-

(f) In Alcest. 124.

(g) L. IV. Argonaut. 630.

(h) Cf. XXXVIII. 10. et auctor, qui Salomonis sapientiam descri-
psit, c. XVI. 13. Deum κατάγενεν εἰς πύλας ἄδες, κοյ αὐάγεν, scri-
bit. Latinis poetis admodum solemne est, morti tribuere portas.
Lucretius, L. III. 67.

*Et quasi iam leti portas cunctarier ante
Virg.; L. II. Aeneid. 661.*

pater isthic ianua lethi.

Inter Christianos poetas Prudentius Cathemer. hymn. IX. 74.
de sepulcro :

Obice exterrsum repulso porta reddit mortuos.

Colomesius in Κειμηλ. litterar. c. XXVIII. vox, inquit, ἄδης ge-
neralis est, cum vel ad locum tormentorum, tum ad locum quietis;
et ex Hugonis Brugthoni Concentu Scripturae S. orationem do-
minicam adducit, cuius initium: πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀδῃ. Sed
enim, insolens haec vocis ἄδης est notio, neque facile veteris
cuiusdam scriptoris suffragio confirmari poterit.

pulcrum intelligunt. Praeterea, veteres poetae quemlibet ad inferos aditum, vel, ut cum Aeliano (*i*) loquamur, πᾶσαν ὁδὸν εἰς ἄδειαν Φέρεσσαν, omnem viam, quae ad inferos ducit, eiusmodi portarum nomine insignierunt. Cum Orpheus, (*k*) vel quicunque alias poeta Orphei nomine occultus latet, Proserpinam, Cereris filiam, a Plutone abreptam, et curru ad inferos deductam, memorat, non procul ab Eleusi, Attica regione, id accidisse prodigium, refert

τόθι περ πύλας εἰς αἴδαο

ibi enim sunt portae ad inferos.

Et Acheron, Maryandinorum fluuius, inferorum portis fuit conspicuus, quoniam, ut Apollonus (*l*) existimat:

"Ἐνθα μὲν εἰς αἴδαο πατάιβατίς εῖτι πέλευθος

Ibi est pronus descensus ad inferos.

Hinc Themistius (*m*) Theodosio, qui capit is damatos vita donauerat, ἐπαναγεῖν εἰς τὸν ἥλιον εἰν τῶν πυλῶν Αχέροντος, reducere ad lucem ex portis Acherontis, tribuit. At enim, illarum praecipue portarum mentio est facienda, quas tanto a terra inter uallo distare, ait Hesiodus, (*n*) quanto terra a coelo

re-

(*i*) L. IX. V. H. 18.

(*k*) Hymn. in Plut. 15.

(*l*) L. II. Argonaut. 354.

(*m*) Orat. XIX. p. 227.

(*n*) Theogon. 720. cum qua Homerus consentit Iliad. L. VIII. 16.

remota est spatio, quasque Homerus (*o*) ultra Oceanum, et Virgilius (*p*) ad Auernum paludem locat. Illae πύλαι αἰδαο frequentissime poetis in ore sunt, iisque satis bellam ad fabulandum materiam suppeditant. Ex aere enim fuisse fabricatas, Homero (*q*) interprete, discimus, vbi Iupiter, irarum plenus, iis, qui invito, et inscente se, Troianis Graecisque auxilium tulerint, poenae loco, profundissimum sub terra barathrum comminatur,

"Ἐνθα σιδῆρειά τε πύλαι

Vbi ferreae sint portae

quae caussa est, quamobrem alio poeta loco (*r*) ἀδην πυλάρτην πρατερὸν ορcum validas portas, et Tibullus, (*s*) aeratas habere fores, adfirmat. Et quamvis Lucianus (*t*) inferis πύλην αδαμαντίνην, ianuam adamantineam, tribuit, Graecam tamen vocem, quais utitur, de portarum firmitate ac robore exponi, intelligique debere, nemo non videt. Atque ita quidem inferorum portae validae, et aduersus vim satis munitae, vnumquemque ab aditu facile arcere poterant; sed ianitorum

(*o*) L. XI. Odyss. 14. sq.

(*p*) L. VI. Aeneid. 126.

(*q*) L. VIII. Il. 15.

(*r*) L. XI. Odyss. 276.

(*s*) L. I. El. III, 72.

(*t*) περὶ πένθες, p. 784.

rem adspectu horribilem ad eas excubare conspiciimus. Nam

*Cerberus (u) haec ingens latrature regna trifauici
Personat, aduerso recubans immanis in antro.*
et dira non minus facie, quam ingenti v lulatu
aduenas exterret. Etiamsi enim Virgilius (x) iis,
qui fatis concederant, noctes atque dies atram
Ditis ianuam patere, cecinit, exire tamen cupi-
entibus occlusae erant portae, si quidem clavium,
quibus reserari solebant fores, cura, ut Apol-
lodorus (y) auctor est, Aeaco, Iouis patrueli, de-
mandata fuit, cui et Lucianus. (z) την φρεγαν της
άρδης custodiam inferorum, adsignat. Neque e lon-
ginquo arcessenda est caussa, qua adducti fuere an-
tiqui poetae, ut χάλκεον ἔχον (a) ferreum sepimen-
tum, quo cinctam esse, credebant, Plutonis regi-
am, eiusmodi portis ornarent. Vetere enim et

so-

(u) L. VI. Aen. 417. more prossus antiquo, vbi canes magnifica
regum palatia custodiebant. Pluribus verbis hunc ritum Grae-
corum et Latinorum persequuntur Euerhard. Feithius L. III.
Antiquit. Homeric. c. XI. et interpretes ad Petronii c. XXIX.
Satyric. p. 104. edit. Burmanni.

(x) L. VI. Aeneid. 127.

(y) L. III. Bibliothec. c. XI.

(z) loc. supra cit.

(a) Hesiod. Theogon. 726.

solemni quasi instituto, vsus apud poetas incre-
buerat, vt paullo liberius indulgerent ingenio,
et res menti tantummodo obuias, atque ab o-
culorum conspectu remotas, sensuum ministe-
rio adsequi, et comprehendere studerent. Inde
urbium in terrarum orbe simulacra ad superos
iuxta inferosque transtulerunt, firmissimis qui-
busdam eos cinxerunt moenibus, et, cum portas
praesertim urbium quam diligentissime a morta-
libus muniri, et custodiri, cernerent, arrepta
protinus similitudine, et Iouis Olympum portis,
quibus Horae adsederunt (b) vigiles, communi-
uerunt, et Plutonis Orcum, pari ratione, por-
tarum praesidio firmarunt. Vnius id Virgilii
exemplo manifestum est, qui, vt ingenio, et
fingendi solertia Homerum longe multumque
superat; ita, dum inferorum describit domicilia,
tam certo omnia disponit ordine, vt, tabulam
inferorum, quam vocant, topographicam an-
te oculos te habere, existimes, in qua vicos, fun-

XX

du-

(b) v. Homer. L. V. Iliad. 749,

dulas, et angiportus, in Orco adcurate dignoscere queas. Cum itaque omnes, qui vita excesserant, per inferorum portas ad Plutonis domum contendere, et neminem inde quenquam redire consiperent, nihil tristius, formidolosiusque inferorum portis habuerunt, et proverbio inde sumto, odium plusquam Vatiniandum significarunt. Sic Achilles apud Homerum (*c*) de amico, qui aliud ore proloquitur, aliud animo occultum tenet:

*Εχθρὸς γάρ μοι νεῖνος ὅμως αἴδαο πύλησιν
Inuisus ille mihi est aeque atque inferorum
portae.*

Huic autem proverbio, quod vsu perulgatum fuit in Graecia; si voces exceperis, nihil commune est cum Servatoris Opt. Max. effato, (*d*) quo is Christianorum caetum ita sibi curae fore pronunciauit, vt ne πύλας ἄδει illum umquam opprimere, aut extinguere valeant. Illis enim

ver-

(*c*) Id. L. IX. Iliad. 311.

(*d*) Matth. XVI. 18.

verbis clementissimus humani generis Seruator, ad Hebraeorum respicit morem, quo illorum proceres in qualibet vrbe ad portas conuenire, (e) et de variis rebus consilia agitare solebant. Maximo igitur Christianorum animi recreantur solatio, quando ex iniquissimorum hominum consiliis, vel ipsius Satanae instinctu ex cogitatis, nihil sibi damni exitiue imminere, audiunt. Sed quoniam satis, et fortasse plus nimio de inferorum portis dictum est, nunc caussam expromimus, quae ad scribendum permouit, excitauitque animum. Postquam tempus proxime instat, quo lectiones extraordinariae institui debent; praeterito autem anno, doctrina de angelis bonis explanata fuit; ordinis ratio postulat, vt *de angelis malis*, et *illorum domicilio*, quod, voce a priscis patribus

ac-

(e) v. Casanbon. Exercitat. ad Baron. XV.

p. 355.

AK Th 695

accepta, *infernum vocamus*, hoc tempore agamus. Vos, *Alumni Electorales*, muneris, quod sustinetis, officiique ratio admonet, ut animos ad audiendum promtos et paratos adferatis. Scrib. in Illustri Schola Portensi X. Kal.

Octobr. cccccc CCXXV.

Co. a. Cyprianus Exequiel de Toreto. M.

MIC

X2316710

753
II h
695

Q. D. B. V.
ΠΥΛΑΣ ΑΙΔΟΥ
SIVE
PORTAS INFERORVM
E VETERVM POETARVM
MONIMENTIS ADVMBRAT
ET
LECTIONES EXTRAORDINARIAS

IX. KAL. OCTOBR. cI I CCXXXV.
IN ILLVSTRI SCHOLA PORTENSI
RITE INSTITVENDAS

INDICAT

M. FRIDERIC. GOTTHILF. FREYTAG

NVMBVRGI,
TIPIIS BALTHAS. BOSSOEGLIL.

